

שיחת השבוע

חב"ד
צדקת
אגודת
חב"ד
876 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

הכנה ליום ההילולא

בשבת הבאה, י' בשבט, יחול יום ההילולא של הרבי הקודם מליובאוויטש, אדמו"ר הרי"צ (רבי יוסף-יצחק שניאורסון). שנסתלק בשנת תש"י. ביום שישי כותבים 'פדיון נפש', מכניסים אותו לאחד מספריו של בעל ההילולא ושולחים לציון הקדוש (דוא"ל: ohel@ohelchabad.org). כמוכן מדליקים נר נשמה לפני כניסת השבת ונותנים צדקה למוסדותיו.

לתרומה: charidy.com/reshet

פתק בציון

ביקורו באר"ב של נשיא המדינה יצחק הרצוג ורעייתו נפתח בתחילת השבוע בתפילה בציונו של הרבי מליובאוויטש. מר הרצוג כתב פתק ובו תפילה "לשלומם המהיר והמלא של כל החטופים והחטופות. לניצחונם וביטחונם של חיילי צה"ל וכוחות הביטחון באשר הם. להחלמתם של כל הפצועים ולשובם של המפונים". בהיותו נער ביקר בבית מדרשו של הרבי, עם אביו, אז השגריר באו"ם.

מפגש בוגרים

מפגש ארצי של בוגרי בית הספר למלאכה בכפר חב"ד יהיה א"ה ביום שני, י"ב בשבט (10.2), במתחם בית הספר. פרטים אצל הרב משה אדרעי, טל' 054-7770713.

לרגל יום ההילולא י' בשבט
כותבים ומתברכים
לבקשת ברכה בציון הקדוש

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	בארשבע	אילת	ניו-יורק
16:33	16:54	16:42	16:55	16:57	16:55
17:50	17:51	17:49	17:52	17:56	17:57

שבת ישראל,
קרם והזמנים

להזמנת טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

אבן שואבת להמוני ישראל

האנשים שקועים בתוך עולמם, בחשבון נפשם, בהחלטות הטובות שהם מקבלים עליהם, בבקשות שהם מבקשים. משהו מתעורר שם בלבבות

נשיא המדינה יצחק הרצוג בביקורו השבוע בציונו של הרבי מליובאוויטש

ל מי שזכה לבקר בשנים האחרונות בציונו של הרבי מליובאוויטש, בבית העלמין מונטיפיורי בקווינס, רואה את התופעה המופלאה של המוני בית ישראל הפוקדים את המקום בכל שעות היום והלילה.

רבים באים לשם לא רק כדי לבקש, אלא גם כדי להודות לקב"ה. הרבי נהג לברך יהודים בברכת 'בשורות טובות', והכוונה הפשוטה היא - שיבשרו בשורות טובות. אז הם באים לארבע אמותיו של הצדיק לבשר

את הבשורות הטובות - על בקשות שהתגשמו, משאלות שנתמלאו, ציפיות שהתממשו.

החיבור המיוחד

קשה מאוד לתאר את האווירה השורה במקום, אבל אין ספק שזו חוויה רוחנית מיוחדת במינה. רואים זאת ביראת הכבוד והרצינות השורות שם. האנשים שקועים בתוך עולמם, בחשבון נפשם, בהחלטות הטובות שהם מקבלים עליהם, בבקשות שהם מבקשים. משהו מתעורר בלבבות במקום הקדוש הזה.

כל העומד ומתפלל בארבע אמותיו של הרבי חש בעוצמה רבה את נוכחותו. רבים שזכו להיכנס אליו 'ליחידות' (פגישה אישית, בשפת החסידים) מעידים כי הם חשים תחושה דומה בהיכנסם לתוך הציון. והאמת היא שהרבי עצמו אמר דברים דומים, כשהמליץ לחסידים לפקוד את ציון חותנו, באומרו שצריך ללכת לשם מתוך אמונה והכרה ש"הוא נמצא שם".

במרוצת השנים מתגלה יותר ויותר החיבור האישי של המוני יהודים עם הרבי. כשם שבעבר, כל מי שזכה להיכנס לפגישה אישית עימו, לראותו בבית הכנסת, בתפילה ובהתוועדות, או לעבור לפניו בחלוקת שטרות הדולר לשליחות מצווה - מדבר על החיבור המיוחד שנוצר עם הרבי; כך גם כיום הגנו עדים לחיבור המיוחד הזה.

המוני יהודים, שמעולם לא פגשו את הרבי, באים לבית מדרשו ולמקום מנוחתו וחשים קשר

לחזק את הקשר

אנו רואים במוחש את דברי הזוהר שהשפעתו של צדיק אחרי הסתלקותו היא 'יתיר מבחינה' - יותר מבחינה. שכן קודם לכן היה מוגבל על-ידי מגבלות הגוף, הזמן והמקום, ואילו עכשיו המגבלות האלה אינן קיימות עוד, וממילא השפעתו יכולה להיות גדולה ורחבה לאין ערוך.

ערב יום ההילולא י' בשבט הוא הזמן לחזק את ההתקשרות לרבי, לקבל החלטות טובות להליכה בדרכו, מתוך אהבת ישראל לכל יהודי. ללמוד יותר את תורתו, ולפעול להגשמת חזונו הגדול, שאותו הציב כייעוד דורנו - הגאולה האמיתית והשלמה עליידי משיח צדקנו.

להציל את היהודי שבבית המצרי

במכת בכורות הקב"ה בעצמו ירד להכות את מצרים, וביקש מבני ישראל לסמן את בתיהם בדם קרבן הפסח כדי ש"לא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי פֶּאֶרֶץ מִצְרַיִם".

רש"י לומד מהניסוח "ולא יהיה בכם נגף" שמה שקובע הוא זהותו של האדם, ולא הבית שבו הוא שוהה: "הרי שהיה מצרי בביתו של ישראל, יכול יימלט? תלמוד לומר – ולא יהיה בכם נגף, אבל הוֹנָה במצרי שבביתכם. ישראל בביתו של מצרי, שומע אני ילקה כמותו? תלמוד לומר, 'ולא יהיה בכם נגף'".

באיזה צד אתה?

ערב מכת בכורות פרעה הרשע מצוי על סף שבירה. אפילו עבדי פרעה טוענים אליו: "עד מתי יהיה זה לנו למוקש?...! הטרם תדע כי אבדה מצרים?". משה רבנו כבר מבשר לבני

ישראל שאלה הרגעים האחרונים של הגלות, ותכף יתגלה מלך מלכי המלכים הקב"ה בכבודו ובעצמו ויגאל אותם.

והנה לפנינו יהודי שמזמין מצרי לביתו, שכן יש לו רגשי נחיתות כלפי הגוי – במיוחד שהוא בכור וחשוב. זה יהודי שמזוזות ביתו ומשקופו מרוחים בדם הפסח, והוא עצמו יושב ואוכל מהקרבן, ובכל זאת נוהג כבוד במצרי שרדף אותו! התנהגות דומה מצויה במקרה ההפוך, שבו יהודי אינו רוצה להיות בלילה הזה בחברת יהודים, והולך לביתו של המצרי!

הכול כדי להציל

מציאות כזאת, ערב מכת בכורות, היא תופעה משונה, שממחישה כמה רחוק הידרדרו כמה וכמה מבני ישראל. ואכן, אילו מכת בכורות הייתה נעשית עלי ידי מלאך, לא מן הנמנע שגם יהודי השווה בביתו של הגוי היה נפגע.

ואף-על-פי שהיהודי שרוי במצב רוחני ירוד ביותר, בכל זאת "ישראל הוא". הקב"ה מטריח את עצמו כביכול להכות בעצמו את בכורי מצרים,

כדי שלא תהיה ענישה בלי הבחנה ויינצלו חייו של אותו יהודי!

שווה להתלכלך

זה מסר לכל אחד ואחד בדבר הנחיצות לצאת ולפעול להצלת כל יהודי. עלולה להיטען הטענה: "פֶּשְׁטֵי אֶת פֶּתְנֵי אֵיכָה אֶלְבֶּשֶׁנָּה, רְחֻצֵי אֶת רַגְלֵי אֵיכָה אֶטְנֶפֶם" (שיר השירים ה,ג). הוא שקוע בתורה וחי בתודעה רוחנית ש"אין עוד מלבדו", ופתאום מבקשים ממנו להחליף את בגדיו ל'לבושים' חדשים – לשפה ולמושגים של יהודי המצוי בחוץ, ב'קור' וב'לכלוך' הרוחניים!?

על כך באה התשובה על-פי דברי הגמרא (ברכות נח,ב): "דיו לעבד שיהא כרבו". אם הקב"ה ירד כביכול למצרים כדי להציל יהודי חוטא, קל וחומר שעלינו לעשות זאת. כל יהודי הוא בן אברהם, יצחק ויעקב, ואי אפשר להשיג את גדולתה ומעלתה של נשמה יהודית. ודאי שעלינו לצאת ולהציל אפילו יהודי אחד ויחיד, בלי להירתע משום דבר, שהרי הקב"ה הולך לפנינו.

(תורת מנחם, כרך פג, עמ' 62)

אמרת השבוע

השאלה איך מסתכלים

רבי יצחק אייזיק מזידיצ'וב התפרסם בכל רחבי גליציה כצדיק בעל מופת, הפועל ישועות למעלה מדרך הטבע. כתב של עיתון משכילי נודע בא לחצרו של האדמו"ר, ופרסם לאחר מכן כתבה ובה טען כי אין כאן שום אותות ומופתים אלא הצדיק משתמש בשיטות של היפנוזה וכדומה...

כשהגיעה הכתבה לידי של אחד מחסידיו הצדיק, אמר: "כאשר משה רבנו בא בשליחות ה' למצרים, נאמר: 'זיעש האותות לעיני העם, ויאמן העם'; ואילו אצל פרעה נאמר כמה פעמים 'יחזק לב פרעה ולא שמע אליהם'. לכאורה הדבר תמוה – אותם אותות ומופתים, אלה מאמינים והוא אינו מאמין?!

"אלא הדברים פשוטים", סיים החסיד, "הכול תלוי באילו עיניים רואים את האותות והמופתים – אם אלה עיניים של יהודי או עיניים של פרעה".

מן המעיין

חושך

בריאה מיוחדת

"ויהי חושך על ארץ מצרים וימש חושך" (שמות יב,בא). החושך הרגיל אינו בריאה לעצמה, אלא בהעדר האור יש ממילא חושך, ולכן האור מגרש את החושך. ואולם 'חושך מצרים' היה בריאה מיוחדת, והייתה לו ממשות – "וימש חושך". חושך זה לא היה האור יכול לגרש.

(ספורנו)

לא עברו על השבועה

זהו שאמר הכתוב "שלח חושך ויחשיך ולא מרו את דברו". בימי החושך היו בני ישראל יכולים לצאת ממצרים, ובכל זאת "לא מרו את דברו", כדברי תרגום יונתן על הפסוק "וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקוד יפקוד אלוקים אתכם" – השביע אותם שלא ייצאו לפני זמנם, והם לא עברו על השבועה.

(חת"ם סופר)

רואים בחושך

ולמה הביא עליהם חושך? שחיפשו ישראל וראו את כליהם, וכשיצאו והיו שואלים מהן, והיו אומרים: אין בידנו כלום, אומר לו: אני ראיתי בביתך ובמקום פלוני הוא.

(רש"י)

רכוש חיוני

הדבר אומר דורשני: ודאי היו בני ישראל מוכנים לוותר על הכלים ששאלו מהמצרים,

ובלבד שייצאו שעה אחת קודם מהגלות המרה. בהכרח לומר שה'רכוש גדול' שעזמו יצאו ישראל ממצרים לא היה דבר צדדי בגאולה, אלא זו הייתה המטרה והכוונה של גלות מצרים – שבני ישראל יקבצו את כל הניצוצות האלוקיים שהיו במצרים ויעלו אותם לרשות הקדושה.

(הרבי מליובאוויטש)

כשלא רואים את הזולת

"ויהי חושך אפילה... לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו" (שמות יב,כג). החושך הגדול ביותר הוא כשאיש אינו רואה את רעהו, ואינו משתתף בצער – "לא ראו איש את אחיו". וכשאין מרגישים בצער הזולת, הרגש נעשה קהה ומשותק, והתוצאה היא – "ולא קמו איש מתחתיו", אין לו תקומה.

(חידושי הרי"ם)

חושך בעולם

כשאדם אינו רואה את הזולת, או אינו רוצה לראותו – משתרר "חושך אפילה" בעולם.

(עיטורי תורה)

השפעת הכסף

זו כוונת חז"ל במדרש על החושך: "רבתינו אמרו עבה כדינר היה". כי הריצה אחרי הכסף, אחרי דינרי הזהב, מגבירה את האנוכיות, מחשיכה את העיניים, מלראות ולהרגיש בצערם של ישראל.

(אבן האזל)

לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש

יום בשבוע	ש"ק ב' שבט	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ג' פקדים ליום	הל' נחלות פרק ט"א	הל' טהורין פרק א"ב	פרק ד"ו	פרק ד"ט	פרק י"ב	פרק י"ט	פרק ט"ז
פרק א' ליום	הל' שאר אבות הטמאה פרק ב'	פרק ג'	פרק ד'	פרק ה'	פרק ו'	פרק ז'	פרק ח'

מעוניינים לקבל את השיעור לנייד מידי יום? שלחו הודעת ווטסאפ למספר 058 7554144 • להאזנה לשיעור בג' פרקים חייגו: 03 3062770

תפילין ומזוזות קונים בבית חב"ד

עם כשרות ואיכות של 'תו פיקוח חב"ד' לרכישה פנו לבית חב"ד באזור מגורכם או באתר: chabadisrael.co.il

אין זמן לדחות

דילוג על הקץ. בגאולה מצרים הקב"ה קיצר את הזמן שנקבע מראש לגלות. זו הייתה צריכה להיות של "ארבע מאות שנה", אלא שהקב"ה "דילג על הקץ" (שיר השירים רבה על הפסוק ב), והוציא את בני ישראל אחרי מאתיים ועשר שנים. לכן היציאה ממצרים הייתה צריכה להיות בבריחה, כמו שנאמר: "כי ברח העם", שכן עדיין הייתה אחיזה לאפשרות של המשך הגלות. לעומתה, הגאולה העתידה באה אחרי ש"כלו כל הקיצין", וממילא לא תהיה עוד אחיזה לענייני הגלות. לכן יהיה אפשר לצאת מהגלות "בְּשׂוֹכָה וְנַחֲת".

הרבי מליובאוויטש אומר (תורת מנחם, כרך כג, עמ' 135) שיש להפיק מזה לקח חשוב לזמננו. במצרים הייתה יכולה להיות מחשבה שעדיין יש זמן להשלים את כל מה שצריך לפעול בזמן הגלות, מכיוון שעדיין יש כמה וכמה שנים של גלות – אלא שהקב"ה "דילג על הקץ". אבל עכשיו כבר "כלו כל הקיצין", ואין עוד זמן להשלים רגע שהוחמץ. לכן חייבים לנצל כל רגע, קודם שיבואו "שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ" (קהלת יב.א. וראה מסכת שבת קנא.ב).

וכך בעבודתם האישית של כל אחד ואחת מישראל. יש לנצל כל רגע ולא לומר "לכשאפנה אשנה". הלא ייתכן שאלה הרגעים האחרונים של הגלות, ותיכף ומייד תבוא הגאולה האמיתית והשלמה עלידי משיח צדקנו, ולכן כל רגע יקר ויש למלא אותו בלימוד התורה ובקיום המצוות.

טעימה מהרמב"ם

הרב חיים הבר

הפולמוס על חידוש ה'סמיכה'

"אם הסכימו כל החכמים שבארץ ישראל למנות דינים ולסמך אותם – הרי אלו סמוכים... והדבר צריך הקרע" (הלכות סנהדרין ד,א)

לעומתו התייצב הרב לוי בן-חביב (הרלב"ח), ראש חכמי ירושלים, ושלל את חידוש הסמיכה בזמן הזה. לדבריו, אין להסתמך על דברי הרמב"ם כאן, שהרי בסיום ההלכה הוא כותב "והדבר צריך הכרע", ומזה משמע שהרמב"ם עצמו מסתפק בנידון.

וכנגד הטענה שזו האפשרות היחידה לחידוש הסנהדרין, משיב הרלב"ח: "כפי קבלתנו אליהו הוא חי עדיין, והרי הוא סמוך מפי סמוך". אליהו יסמוך את הדינים בבוא המשיח.

אפשרות נוספת: הסמיכה תהיה בידי המשיח עצמו, ש"יכול לסמוך לכל מי שיהיה ראוי, כמו שסמך משה רבינו ע"ה לשבעים זקנים" (סמיכת זקנים, מהד' תשס"ה, עמ' לד).

דברים אלה של הרמב"ם עמדו במוקד פולמוס תורני. בשנת ה'רח"צ (1538) יזם רבי יעקב ב"ר, מגדולי חכמי צפת, את חידוש ה'סמיכה'. הוא ביסס זאת על דברי הרמב"ם, שבהסכמת כל חכמי ארץ ישראל אפשר לסמוך דינים, גם לאחר שנפסקה שלשלת הסמיכה.

בפירושו למשניות (סנהדרין א.ג) מוכיח זאת הרמב"ם מכך שהסנהדרין אמורים לשוב בגאולה, ואם נאמר שלאחר שנפסקה הסמיכה אי אפשר לסמוך עוד – "אי אפשר שתמצא בית דין הגדול לעולם".

ואכן, "הסכימו רוב חכמי ישראל שבארץ ישראל לסמוך לגדול בדורו מורינו הרב רבי יעקב ב"ר ז"ל, והוא סמך קצת מתלמידיו המובהקים" (קרית ספר).

סובלים מאקדמה / פסוריאדס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות? האם שמעתם על הפטנט הישראלי מביימו?

די לסבול! יש פרוביטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181

להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

חשוב! ניתן למצוא באתר גם קרם פנים וצוואר להזנת העור וצמצום קמטוטים, פורמולה טבעית המשמרת את המיקרוביום הבריא של עור הפנים והצוואר.

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

עליה חדה במשכנתאות

בס"ד

drvo creative

זה הזמן לחסוך!

ביטוח משכנתא עושים בגפן בסד

בכ- 50% פחות מהבנק!

לפרטים ולקבלת הצעה:
077.444.7777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר

גפן בסד

basad.co.il

כל העצמה בשבילך

בריאות | פנסיה | דירה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא

101

מתגלגל מהלוואה להלוואה

נמצא בלופ שלא נגמר

ומרגיש שעוד רגע

הכל קורס?

כשיש יותר מדי הלוואות, כל חודש מרגיש כמו מרוץ... עם איחוד הלוואות נכון, אפשר לעצור אותו! **לארגן את הכול לתשלום אחד נוח.**

יוסף מנחם עם 41 שנות ניסיון בבנק דיסקונט כאן כדי לעזור לך להחזיר את השליטה לידיים שלך.

לישיחת ייעוץ ובדיקה מקיפה ללא עלות – **חייגו עכשיו:**

074-780-2850

WWW.A-MENACHEM.CO.IL

יוסף מנחם משכנתאות
דובר בנקאות שוטפת

השמחה הביאה את הרפואה

שיקים משפחה אפסי", קבע הרופא.

באותו יום נערכה חתונה שבה היה הרבי אמור להשתתף. יהושע, שניחן בכישרון 'בדחנות', החליט ששעת שמחת החתונה תהיה עת רצון מתאימה לבקש מהרבי ברכה בעבור אחיו.

שמחת החתונה החלה אחרי הצהריים ונמשכה אל תוך הלילה. בתום הסעודה כיבד הרבי את יהושע לומר 'בדחנות', כנהוג בחצרות החסידים. יהושע עלה על השולחן, הוציא מכיסו את

הצעיר היהודי שכב על הארץ שותת דם. "רחם עליי ועזוב אותי לנפשי", ביקש בכוחותיו האחרונים מהחייל ההונגרי שניצב מעליו.

אלה היו ימי תום מלחמת העולם השנייה, שנת תש"ה (1945). יהושע ורטהיימר, חסיד וייז'ניץ, התהלך ברחובות אוראדיה שברומניה (גרסוורדיין ביידיש), ויהודי לא-מוכר פנה אליו בשאלה: "היכן מתגורר הרבי מוויז'ניץ?"

"הרבי לא נמצא בעיר", השיב ורטהיימר ושאל: "מה אתה צריך אצל הרבי?"

"יש בידי 'קוויטל' (פתקת בקשת ברכה) מאת יהודי המאושפז בבודפשט. שמו אברהם יהודה ורטהיימר. הוא נפצע קשה וביקש ממני למסור את הפתקה לרבי."

צמרמורת אחזה בגוו של יהושע. "זה אחי!", קרא בהתרגשות. "עד לרגע זה לא ידעתי אם הוא בכלל יצא בחיים מהמלחמה!". ואולם השמחה מעצם הידיעה שאחיו חי התחלפה מייד בדאגה למצבו. יהושע ביקש מהשליח לתת לו את הפתקה והבטיח לנסוע אליו ולמסור אותה לרבי במו ידיו.

יהושע פתח את הפתקה ועם קריאת המילים הראשונות פרץ בבכי מר. "הנני כותב בדמע", נכתב בראש המכתב, והכתב היה מטושטש מהדמעות.

הרבי מוויז'ניץ, רבי חיים-מאיר הגר, האמרי חיים, שהיה אז בבודפשט. יהושע נסע לשם מייד. בבואו לעיר החליט לסור תחילה למרכז הרפואי שבו שכב אחיו ולראות אותו. גדול היה צערם כשנוכח במצבו הקשה.

האח סיפר כי ביום שחרורה של הונגריה נורה בידי חייל הונגרי והתמוטט. חייל אחר, שראה אותו מוטל על הארץ ושותת דם, הציע לו 'להיגאל מייסוריו', אך הפצוע סירב וביקש ממנו להניחו לנפשו. בסופו של דבר פונה במצב קשה למרכז הרפואי. הרופא עדכן את יהושע שחיי אחיו בסכנה גדולה. "גם אם יישאר בחיים, הסיכוי

החסיד ר' אברהם יהודה ורטהיימר (מימין) והרבי האמרי חיים מוויז'ניץ

"הביאו לי כוס יין", ביקש הרבי. "במשתה היין – מה שאלתך ויינתן לך", אמר בפנים מאירות

הפתקה של אחיו וקרא את תוכנה באוזני הקהל. הוא החל לתאר בחרוזים שנוגים את ההרפתקאות שעברו על אחיו בשנות המלחמה. הוא גם סיפר כיצד אחיו קפץ מהרכבת שעשתה את דרכה לאושוויץ.

כשסיים לתאר את תלאות המלחמה סיפר על המצב הרפואי החמור שבו אחיו שרוי. ליבם של הנוכחים לא עמד למשמע תיאורי הסבל הקשים. הרבי, ואיתו משתתפי החתונה, הזילו דמעות כמים.

כשסיים, ניגש יהושע אל רבו ומסר לו את

הפתקה. הרבי קרא את הכתוב ועל פניו נסוכה ארשת רצינית מאוד.

"הביאו לי כוס יין", ביקש הרבי. "במשתה היין – מה שאלתך ויינתן לך", אמר הרבי ליהושע בפנים מאירות. "עוד נרקוד יחד בחתונתו של אחיך, בעזרת השם יתברך", הבטיח, "אבל כעת יהיה שמח!"

יהושע הזכיר את דברי הרופא שאין לאחיו סיכוי להקים משפחה. בתגובה אמר הרבי: "אם רצה השם יהיו לו יותר מתריסר ילדים!..."

אושר עצום הציף את יהושע. הוא חזר אל השולחן והחל לשמח את לב הקהל עד אור הבוקר. במהלך השמחה הורה לו הרבי לומר דברי התעוררות לכל אחד ואחד מהנוכחים. את הדברים שזר יהושע בחרוזים והטעימם בחוכמה רבה.

הרבי ביקש שיזכיר לנוכחים את העבר המפואר של אבותיהם, שהלכו בדרך הישר. יהושע מילא את הוראת רבו והשמיע את הדברים בעדינות ובטוב טעם. הקהל האזין רוב קשב. הדברים נתנו את אותותיהם, וכבר למחרת ניכר אצל רבים מהם שינוי לטובה.

כעבור כמה ימים חזר יהושע לאוראדיה. הוא צעד ברחוב ופתאום עצר את נשימתו: מולו הלך אחיו אברהם יהודה. יהושע חשב שהוא הוזה.

"כיצד אתה מתהלך ברחוב כאחד האדם?!", מלמל בתדהמה. אחיו סיפר לו כי לפני כמה לילות חש לפתע כי

כוחותיו שבים אליו. מצבו השתפר במהירות, עד שהיה בכוחו לעזוב את המרכז הרפואי. התברר שהשינוי הדרמטי אירע כלילה שבו נערכה אותה חתונה!

באוראדיה נח הפצוע כמה ימים עד שהבריא לגמרי. כעבור זמן קצר מצא את זיווגו, ובחתונתו השתתף האמרי חיים ואף יצא בריקוד עם החתן ואחיו יהושע.

"כעת שילמתי לך את החוב", הפטיר הרבי באוזני יהושע, אחרי הריקוד המשותף. "הבטחתי לך שנקוד יחד בחתונת אחיך".

(על-פי 'מאיר החיים')

לקראת י' שבט
לומדים את המאמר "באתי לגני"
עם באורו המבוקש של
הרה"ח הרב יקותיאל גרין ע"ה

לרכישה: קה"ת: 03-9606018 חיש: 03-9600770 או בטל: 054-6398851

עמדת הנחת תפילין למשרדים ולעסקים

פינת תפילין

לפרטים מלאים: כנסו לאתר:
chabadisrael.co.il

קפה של שבת בבוקר בנועם...

גל אורן לרנר

אין כמו להתפנק בשבת בבוקר עם קפה רותח לצד העוגה של שבת. התחדשו עם נועם 2 ותיהנו משפע של מים חמים וקרים, בטכנולוגיית שבת מתקדמת ולמהדרין.

מוקד הזמנות:

077-2304757

רציתי לשאול

עם הרב אלעד כהן
שליח בכפר סבא וראש מכון הסת"ם אות והדר

האם יש הצדקה לשלם אלפי שקלים על זוג תפילין, כשיש תפילין כשרות במחיר הרבה יותר זול?

גם ברצועות התפילין יש כמה וכמה רמות. ככלל ראוי להקפיד שהרצועות ייעשו בעבודת יד, ובכשרות טובה, ותוך ידיעת מקור הייצור.

עוד מרכיב חשוב ביותר - יראת השמיים של הסופר. תפילין אינן ארון או מוצר חשמלי. חשוב מאוד לוודא שהסופר אכן יודע היטב את הלכות כתיבת סת"ם ומקפיד על קלה כחמורה. יש דברים שסופר עלול לעשות והם יפסלו לגמרי את הפרשיות. אין דרך לבדוק זאת מלבד האמון שניתן בסופר.

כל זה מוביל להבנה שמי שרוצה להבטיח כי הוא מניח תפילין כשרות ומהודרות, לא יסתפק בתפילין זולות ופשוטות, אלא יחפש תפילין טובות ומהודרות. וכמו כל דבר בחיים, במוצרים זולים נעשות פשרות, ואילו הקפדה על רמה גבוהה ואיכות טובה גם עולה יותר, אבל בסופו של דבר היא הרבה יותר כדאית.

במבט שטחי כל התפילין נראות דומות, אבל יש הבדלים מהותיים מאוד בין תפילין פשוטות למהודרות.

ראשית, בתי התפילין. התפילין הזולות עשויות מעור של צאן, ואילו התפילין היקרות יותר עשויות מעור פרה. תפילין מעור צאן נוטות להיפסל במרוצת הזמן. לעומתן, תפילין מעור פרה עמידות יותר, והן גם עשויות מחתיכת עור אחת ולא בהדבקות חתיכות עור יחד. דבר זה מוסיף להידור ההלכתי של תפילין מעור פרה.

גם בפרשיות התפילין יש הבדלים רבים. כדי שפרשיות יהיו זולות, הן נכתבות במהירות, דבר המקשה על הסופר לדקדק בצורת האותיות. יש בהן לא אחת שאלות על תקינות האותיות. פרשיות יקרות יותר נכתבות לאט יותר, ומתוך הקפדה יתרה על כתיבה מהודרת ומושלמת.

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

לא מאוחר לפדות

גרם כסף (כ-400-387 ש"ח). אפשר לתת את זה במטבעות כסף טהור או בשוויים בתכשיטים או במטלטלין אחרים, אך לא בשטרות. אם רצה הכוהן להחזיר לאב את מה שניתן לו לפדיון - רשאי. בשעת פדיון הבן מברכים "אשר קידשנו במצוותיו וציוונו על פדיון הבן" וגם ברכת 'שהחיינו' ועושים משהתה ושמה, לפרסם את המצווה בריבים.

אם משום מה לא נפדה הבן בזמנו, חייב אביו לעשות זאת לאחר מכן. הגיע הבן למצוות ואביו אינו פודהו - חייב הוא לפדות את עצמו. לכן חשוב מאוד שכל מי שהוא בכור יוודא שאכן נפדה, ואם לאו, שיפדה מייד את עצמו. מי שאינו בטוח כי הוא חייב בפדיון - יפדה את עצמו בלי ברכה, מספק.

מקורות: שו"ע יו"ד סימן שה. 'שיעורי תורה' עמ' רצ. שלחן מנחם ח"ה עמ' רלו. קיצושו"ע ילקוט יוסף ח"ב עמ' 802. מדות ושיעורי תורה פל"א ס"ב.

שאלה: מי שלא עשו לו פדיון הבן, מתי צריך לפדותו?

תשובה: לבן הבכור היה מאז ומעולם מעמד מיוחד. הבכור מקודש מאחיו והוא כביכול שייך לקב"ה. זה ההסבר למצווה שציוונו הקב"ה לפדות את הבן הבכור מאת נציג המעמד המקודש, הכוהן.

בן בכור שחייב להיפדות הוא המוגדר 'פטר רחם', היינו מי שיצא ראשון מרחם אימו בדרך הטבעית. אם התינוק נולד בניתוח קיסרי - אין עורכים לו פדיון הבן. כמובן אין פודים בן בכור שאחד מהוריו כוהן או לוי.

את הפדיון יש לקיים לאחר שעברו שלושים יום מהלידה. באשר לסכום הפדיון שצריך לתת לכוהן יש כמה דעות. לפי חב"ד 101 גרם כסף טהור (כ-420 ש"ח). לדעות אחרות: 96 או 93

תקציר: יוליוס הערום מנצל את לבבו הטוב של מונבז, משכנע אותו להביא לו נאד מים, ובקצרתם חופר מנהרה ונמלט

"תפסתי אתכם!"

אבל הם נשמו לרוחה. מפני שהאיש שתפס אותם לא היה יוליוס הרומאי...

אילפא הנפח הרעים עליהם בקולו: "עכשו תגלו לי מי: היכן החבאתם את הסלם שלי?!"

"את סלמך?!" הפתעו השנים עד מאוד. "לא לקחנו את סלמך, אילפא. האמן לנו. פתחנו את הדלת, יצא חפשינו אחר מישוהו מסים, וחשכנו כי מסתתר הוא אצלך."

איש טוב היה אילפא, והכיר בהם כי דוברי אמת המה. "מעלות השחר ממתינ אני כאן לתפס את הנגב שלקח באישון ליל את סלמי", רטן בזעף. "נדאי שמעתם עליו: אין סלם גבוה ממנו בכל יבנה!" הוסיף בשמץ גאווה. "אם תראוהו, תרויחו מצות השבת אבדה."

"בנדאי", הכטיחו השנים ומהרו להסתלק החוצה. הם שמו פניהם חזרה לבית המדרש, כשחידת העקבות הנעלמות מטרידה את מנוחתם.

בית המדרש המה כבר בקול התורה. גדעון ומונבז מהרו להתפלל ולהצטרף ללמוד. הם פתחו בשנון על-פה של המשניות שלמדו אתמול, כשהם נעזרים בספרי קלף שבהם רשמו את המשניות לזכרון. אור השמש נגה ממעל, דרך החלון הפתוח בגגו המקמר של בית המדרש, והאיר להם את האותיות הקדושות. גדעון החל לקרא על-פה בהתלהבות, כמנסה לשאב עידוד ונחם מכוח התורה. גם מונבז נסה להצטרף, מתוך הספר, אך האותיות לא היו ברורות לו הבקרי; כאלו צל כהה רובץ על האותיות.

"גדעון! השמט לבך לשנוני מזג האויר? בחוץ עוד ראינו שמש זורחת וצמחה, כנראה, התקדדו השמים בעבים."

גדעון הצטחק. "הן שמעת את הספור על הלל הזקן שטפס אל גג בית המדרש, להאזין לשעורי שמעיה ואבטליון דרך החלון שבגג, לאחר שהשומר סרב להכניסו. מעמק הקשבתו, לא חש כלל שהוא מתכסה בשלג, וכמעט שקפא! גם היה לו, שהחברים שמו לב כי חשך השתרר בבית המדרש והציצו כלפי מעלה..."

מונבז חיד והרים ראשו מבלי משים כלפי מעלה, ובאותו רגע, משום מה, חזר ונשפך האור בחלל בית המדרש...

המשך יבוא

מונבז החויר. "לא העליתי על דעתי שישתמש במים כדי לחפור", מלמל. "כמו ידי עזרתי לו לברוח!". הוא הצטער כל-כך, עד כי גדעון התאפק ולא הוסיף עוד לנסרו. "את הנעשה אין להשיב, מונבז. השאלה מה נעשה עכשו."

"נברח מפה!", קרא מונבז ברעד. "אולי הוא בסביבה, מחכה לנו מאחורי איזה קיר, כדב אורב..." "הוא איננו כאן, מונבז. מהיכן אני יודע? הנעלים שלו ספרו לי. הבט אל הקרקע. עקבות בץ אלו ברורות מאוד ואין לטעות בהן: הבה נעקב אחרינו!". מונבז חשק את שפתיו. בתוך לבו היה מעדיף להסתלק במהירות אל בית המדרש החמים והמוגן,

אבל אחרי המשגה הגדול שעשה עם המים לא העז להתנחם.

הם פסעו יחדו בלבבות הולמים, עוקבים אחרי עקבות הבץ שהתמשכו והלכו לכיוון אזור בתי המלאכה של יבנה. שם הסתימו במפתיע, ליד פתח בית המלאכה של אילפא הנפח.

ובכן, ככל הנראה יוליוס מסתתר בפנים! הם קרבו באטיות אל דלת הנפחיה הסגורה, הניחו ידם על כפת המנעול ופתחו בזירות רבה, רק כדי להציץ...

שתי ידיים חסונות אחזו בכתפיהם בכוח ומשכו אותם פנימה. "תפסתי אתכם סוף-סוף!"

כמה שניות עברו עד שהסתגלו עיניהם לאפלולית ששררה בתוך הנפחיה. הוא עמד מולם, זרועותיו שלובות על תזוה וציניו יורות ברקיקים,

דבר התורה שלי

פרעה שבתוך הלב

עשר מכות ספגו המצרים, ובכל מכה היה נדמה שעכשו פרעה יפגע ויספיק לשחרר את בני ישראל; אבל פרעה התחרט וחזר להתעקש, עד המכה הבאה.

אבל האמת היא שהקדוש-ברוך-הוא גרם ללב של פרעה להסגר. כך התורה מספרת: "ויתזק ה' את לב פרעה".

הקדוש-ברוך-הוא עשה שפרעה יסרב לשחרר את בני ישראל, ואז יענש קשות על כל מעשיו הרעים.

נשאלת השאלה: אם הקדוש-ברוך הוא 'השתלט' לפרעה על הלב, נמצא שפרעה אינו אשם בסרובו לשחרר את בני ישראל? הרי זה לא בכוחו כלל!

אלא שעדין פרעה נשאר אחראי למעשיו, ובכוחו היה לחזר בתשובה, ואז כבר לא היה צריך להעניש אותו.

גם בתוך הלב של כל אחד מאתנו יש כמו 'פרעה' קטן, שהוא היצר הרע. כמו פרעה במצרים – גם היצר גורם ללב ולמוח שלנו להסגר לפני התורה והמצוות.

לפעמים התפללות שאנו מתפללים הן בהתלהבות גדולה ובחיות רבה, ולפעמים אין לנו חשק להתפלל ואנחנו מרגישים שהתפלה משעממת אותנו.

יש זמנים שבהם אנו לומדים תורה בחדנה ובמרץ, ופעמים אחרות אנחנו מפקקים בחסר ענין ורוצים רק ללכת לשחק.

כל אחד יכול לשאל, "האם זה באשמתי שיצר הרע שבי סוגר לי את הלב?"

עלינו לדעת שנתן לנו הכוח להתגבר על היצר. אם היה מצפה מפרעה הרשע לחזר בתשובה, קל וחמר שקל יהודי, שיש בו נשמה אלוקית, יכול לנצח את היצר, אם רק ירצה באמת.

(עלפי תורת מנחם, כרך מב, עמ' 135)

מה רבו מעשיה'ה

החיים בחיפון

ודאי שמעתם על אמצעים לראית לילה שפתחו בעדן המודרני. אבל האם ידעתם כי כבר בבריאת העולם העניק הבורא לבעלי-חיים מסוימים יכולת מדהימה לראות גם בלילה?

הינשופים, למשל. יש להם עינים ענקיות, והן מצליחות לאסוף המון אור, גם אם הוא קלוש ממש. כשהעינים של הינשופ נפתחות, זה כמו שמסייטים וילון, והרבה אור נכנס מבעד לחלון.

לקופיפים, שהם קופים קטנים החיים במזרח אסיה ופעילים בלילה, יש עינים גדולות מאוד ביחס לגופם, והן רואות היטב גם בחשכה. בעינים שלהם יש שכבה שמחזירה אור, וכך הם יכולים לראות את סביבתם אפילו אם האור קלוש מאוד.

בעלי-חיים אחרים רואים בחשך בדרך שונה ומיוחדת. למשל, יש פאלה ש'רואים' חם. אנחנו מרגישים חם, אך איננו יכולים לראותו. ואלו נחשים, למשל, המסתפרים סתר, יודעים 'לראות' את החם שהסתר פולט סביבו. ליד האף שלהם יש שני 'קולטנים', שהם חישנים קטנים, הפועלים כמו 'מצלמת חם'. אם עכבר קטן מסתתר בחשך, הנחש פאלו 'רואה' אותו על-פי החם המקור ממנו.

גם נחשי ים יכולים 'לראות' את החם של הדגים ששוחים לידם. ועטלפי ערפד, שהם עטלפים הנזונים מדם של בעלי-חיים אחרים, יכולים 'לראות' בעלי-חיים שדמם חם.

וגיש יצורים החיים באפלה מחלטת, כמו עכבישים ועקרבים השוכנים במערות חשוכות. מקצתם עורים לחלוטין, כי מי צריך עינים במקום שאין בו אור. אבל אל דאגה, הבורא חנן אותם ביכולות להשיג מזון גם בלי לראות דבר.

תקציר: ובוט לוחט מתפתח בין הכלי, שמזעזע מהרעיון לגרש את אדריי היהודים, לבין האסטרוולוג הפרשע, שמתעקש שזה צווי הכוכבים, והוא מזהיר את הכליף שהוא מסכן את עצמו. לבסוף הכליף מחליט להציב לו אתגר

הפסוק: 'בוא

טעיתם בברכה, וברכתם 'בורא פרי העץ' על סלט ירקות - עליכם לברך את הברכה הנכונה, 'בורא פרי האדמה'. אבל אם ברכתם על תפוח 'בורא פרי האדמה', יצאתם ידי חובה, ועל כל דבר אם ברכתם בטעות 'שהכל' - אין צורך לחזור ולברך.

הלכה בשבוע

החטופה נועה ארגמני נזכרתי בתיאור של חילוץ דינה בידי שמעון ולוי משכם, אחרי שנחטפה לשם.

דיאן איי. למנהלים הישראלים והיהודים יש דיאן איי מאוד מעניין. הם מאוד יוזמים, מאוד הישרדותיים – ונראה שזה טבוע בגנים שלנו. יש לנו היכולת לנתח וגם כוח האלתור. כל הנתונים האלה מאפיינים את הגורל היהודי. התפילות והניסים הם חלק מהחיים, וההכרה ששום דבר אינו קורה סתם כך.

תעוזה. לצד עבודתי, אני חוקר כבר 30 שנה את 'מבצע אנטבה' ומרצה על כך בבימות שונות. רבים מאיתנו מתגעגעים למבצע כזה גם עכשיו, אבל גם במלחמה לשחרור החטופים בוצעו ארבעה מבצעים נועזים לחילוץ חטופים, ועוד מבצעים לאיתור גופות. התעוזה עדיין בקרבנו.

שליחות. אני מאמין בעבודה עם תחושת שליחות. אנשים באים למרכז הרפואי בעת מצוקה, וחשוב שהעובדים יהיו שם בשבילם. אנחנו שמחים גם בהשתלבות שלוחי חב"ד, הפועלים במסגרת לב חב"ד במרכזים הרפואיים. לדעתי מפעל השליחות צריך לקבל את פרס העם היהודי. אין יהודי שלא נעזר בבתי חב"ד. אני לא טס לשום יעד בחו"ל לפני שאני מוודא שיש במקום בית חב"ד.

פוגל וספרו 'ישיבת הנהלה': רוצים בקוריאנית?

להיות מנהל טוב מתוך התורה

המנהל האדמיניסטרטיבי של המרכז הרפואי וולפסון גילה שבפרשיות השבוע ובדברי חז"ל מוטמנים עצות, רעיונות והקבלות לעבודת הניהול. הוא חולק את התובנות האלה עם מנהלים אחרים

"אני מאמין שדווקא הלימוד הפך אותי למנהל טוב יותר". פוגל

ישיבות. אחת ההצעות שלי למנהלים היא לפתוח כל ישיבת הנהלה בדבר תורה. אני נוהג כך בכל הישיבות שלי בוולפסון. בכל יום ראשון אנחנו פותחים את הישיבה בקטע תורני ובלקח שאפשר להפיק ממנו לחיי הניהול שלנו. אנשים מחפשים כיום מסורת ומתחברים אליה.

הכרת הטוב. בכל פרשה מצאתי את הנקודה הניהולית. למשל, בפרשת וארא למדנו על משה רבנו שלא היכה בנילוס, מפני הכרת הטוב, לאחר שהושם בתוכו בתיבה. הכרת הטוב של מנהל לעובדיו – זה נושא דרמטי מאוד להצלחה. מנהל טוב מכיר תודה למי שעושה טוב.

חשאיות. בפרשת השבוע אני רואה לקח ניהולי בפסוק "ויהי בחצי הלילה". המהלכים השקטים והחשאיים, הנעשים בלי רעש וצלצולים, מצליחים, כי "אין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי מן העין".

הצלחה. הופתעתי לגמרי מהתגובות. אחד הספרים שלי התמקם במשך חודשיים בראש מדד הספרים הנמכרים בקטגוריית ספרי הניהול ב'אמזון'. הספר תורגם לאנגלית ואף קיבלו הצעה לתרגמו לקוריאנית.

אקטואליה. מלבד תובנות לעבודת הניהול, אפשר לראות כי כל אירוע אקטואלי יש לו הד בתורה. למשל, אחרי החילוץ של

תעודת זהות. יניב פוגל, בן 47, תושב בית שמש, סא"ל במילואים. כעשרים שנה עוסק בעולם הרפואה, וכיום משמש המנהל האדמיניסטרטיבי של המרכז הרפואי וולפסון. לצד עבודתו הרפואית פיתח שיטת ניהול על-פי התורה ופרסם שלושה ספרים העוסקים בנושא.

קביעות. העבודה הניהולית דורשת שעות רבות, אבל קבעתי לעצמי מדי יום זמן מיוחד ללימוד תורה. כתוב "את הכבש האחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערביים", וזה מה שאני משתדל לעשות. בפתיחת היום ובסוף היום ובזמני המתנה לפגישות – ללמוד תורה. אני מאמין שדווקא הלימוד הפך אותי למנהל טוב יותר.

ניהול. גיליתי שבספרות היהודית, מהחומש ועד פרקי אבות, יש כליך הרבה עצות ורעיונות הקשורים לתורת הניהול, והחלטתי לחלוק אותם עם עמיתי. התחלתי לכתוב את הספר 'אבות הניהול', עם זיו אלול. בהמשך הוצאתי עוד שני ספרים: 'תרי"ג מצוות הניהול', עם יובל בן-מרדכי, וספר שלישי 'ישיבת הנהלה', שכתבתי בעצמי. הספרים האלה מוכרים בין תורתנו הקדושה לבין עולם המעשה העכשווי.

תלמדו. ראשית אני ממליץ לכל מנהל, לקבוע עיתים ללימוד. אין דבר כזה 'אין זמן'. מנהל טוב יודע להציב יעד ולעמוד בו.

חג לאילנות שמח

הרשת הטובה בישראל למצויי מהדרין

מחסני השוק
מבצעים בכל מוצר

מחסני השוק
מהדרין